

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judcători

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2014, în cauza penală în privința lui

Roșca Andrian Anatolii, născut la 10.08.1990, originar din s. Horești, r-nul Ialoveni, domiciliat în mun. Chișinău, str.Muncești, 71.

***Datele referitoare la termenul de
examinare a cauzei:***

1. Prima instanță: 22.10.2012 – 29.07.2014,
2. Instanța de apel: 20.08.2014 – 08.10.2014,
3. Instanța de recurs: 16.01.2015 – 04.03.2015.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 29 iulie 2014, Roșca Andrian a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare.
- în baza art.188 alin.(3) lit. d) Cod penal la 7 (șapte) ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni și cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Roșca A. i s-a stabilit o pedeapsă de 8 (opt) ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 Cod penal, prin cumul total al pedepselor, lui Roșca A. i-a fost adăugată pedeapsa stabilită prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2010, fiindu-i definitiv stabilită spre executare o pedeapsă de 10 (zece) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Măsura preventivă, arestul preventiv în privința inculpatului a fost menținut pînă la intrarea sentinței în vigoare.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ntina V. a fost admisă în principiu, urmînd ca cuantumul despăgubirilor să se pronunțe de instanța în ordinea procedurii civile.

2. Prin sentință s-a stabilit că, la data 30 august 2010, aproximativ pe la orele 01.00, inculpatul Roșca A., avînd scopul comiterii unui act de huliganism împreună cu Tulbure V. și Tulbure E., încîlcind grosolan ordinea publică și manifestînd o vădită lipsă de respect față de societate, fără careva motive le-au aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului fraților Donici N. și Donici V. în urma cărora victimelor le-au fost cauzate: conform raportului de expertiză medico-legală nr.3069/D din 05 ianuarie 2011 lui Donici N: fractura oaselor nazale, plaga în regiunea oaselor nazale și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară; iar lui Donici V., conform raportului de expertiză medico-legală nr.3068/D din 27 decembrie 2010: traumatism craneo-cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală, fractura oaselor nazale, hemoragie în focar în segmentul lateral al sclerei ochiului sting, echimoze și excoriații pe față și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară.

Tot el Roșca A. la 07 septembrie 2012, aproximativ pe la orele 22:00, urmînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, fiind înarmat cu un electroșoc, a pătruns în casa nr. 86 de pe str. Muncești din mun. Chișinău, unde a atacat pe cet. Ntina V. și a aplicat asupra acesteia violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, manifestată prin torturarea victimei cu electroșocul, în rezultatul căruia i-a cauzat conform raportului de expertiză medico-legală nr.2433/D din 24 septembrie 2012: plaga confuză pe mucoasa obrazului sting, echimoze pe brațul sting, excoriații pe brațul sting, articulația radio-carpiană pe dreapta, mîna propriu-zisă pe stingă, fața, excoriații pe gît, torace, în regiunea lombară care sunt grupate a cîte două au un caracter asemănător, distanță între ele este aproximativ egală cu 4 cm, care se califică ca vătămare neînsemnată.

În timpul aplicării torturii asupra cet. Ntina V., inculpatul Roșca A. a sustras un ceas de mîină în valoare de 3400 lei, apoi a solicitat de la ultima să-i transmită mijloacele bănești și bijuteriile de aur, din moment în care a fost recunoscut de către Ntina V., după ce cu bunul sustras a părăsit locul săvîrșirii infracțiunii, prin ce i-a cauzat părții vătămate un prejudiciul material în proporții considerabile în valoare de 3400 lei.

3. Sentința menționată supra a fost atacată cu apel de către inculpat și avocații Cupcic Ia. și Dorfman Ig. în numele inculpatului Roșca A., solicitînd casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărîri de achitare pe motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 188, alin. (3) lit. d) Cod penal.

În motivarea apelului depus avocații au indicat că instanța de fond a apreciat unilateral probele administrate la cauza penală, deoarece din probele administrate nu se constată faptul că inculpatul a comis o infracțiune de huliganism față de părțile vătămate Donici V. și Donici N.

Astfel, apelanții consideră că acuzatorul de stat nu a prezentat probe ale faptului, că vătămrile corporale provocate părții vătămate Donici N. au fost cauzate în urma acțiunilor intenționate ale inculpatului Roșca A., deoarece, în opinia lor, nu este exclus că vătămrile corporale puteau să apară în rezultatul căderii părții vătămate după ce inculpatul l-a îmbrâncit pe partea vătămată, fără ca inculpatul să fi avut o intenție directă de a-i cauza vătămări corporale. Acest fapt se confirmă, în opinia apărătorilor, prin declarațiile martorilor Rezanu M., Secrieru M., Pavalache E. și Leu V., precum și prin declarațiile lui Tulbure V. și Tulbure E., care au negat implicarea lui Roșca A. în conflict, precum și înțelegerea lor pentru comiterea infracțiunii, inculpatul doar îmbrâncind partea vătămată, în rezultatul cărui fapt aceasta a căzut jos, de aceea faptele lui urmau a fi calificate ca o contravenție.

Apelanții în ce privește episodul de tâlhărie incriminat inculpatului Roșca A. au menționat, că în cadrul urmăririi penale s-au comis mai multe încălcări ale normelor legale, care duc la nulitatea unui șir de acte procedurale.

Astfel, prin ordonanța din 10 septembrie 2012 (f. d. 113) procurorul l-a pus pe Roșca A. sub învinuire, incriminându-i săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, *tîlhărie*, adică atacul săvârșit asupra părții vătămate Ntina V. în scopul sustragerii ceasului de mână în valoare de 3400 lei, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei, cu semnele calificative agravante prevăzute de literelor d), e) și f) al normei citate.

Ulterior, prin ordonanța din 15 octombrie 2012 procurorul a modificat învinuirea în sensul agravării ei, incriminându-i învinuitului Roșca A. și calificativul agravant prevăzut de art. 188 alin. (3) lit. d) Cod penal: „*prin tortură*”.

În ședința de judecată procurorul prin ordonanțele din 02 iulie 2013 și 12 iulie 2013 a modificat învinuirea, înlocuind calificativul „*prin tortură*”, incriminat inculpatului Roșca A. cu calificativul „*tîlhărie săvârșită cu o deosebită cruzime*”, motivînd aceasta prin faptul că art. 188 Cod penal a suferit modificări, introduse prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 252 din 08 noiembrie 2012.

Apărarea în susținerea apelului depus, a remarcat faptul că prin legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 252 din 08 noiembrie 2012 legislativul a exclus răspunderea penală pentru tâlhărie săvârșită „*prin tortură*”, prevăzută anterior de dispozitivul art. 188 alin. (3) lit. d) Cod penal și a introdus în dispozitivul art. 188 alin. (3) lit. d) Cod penal un

calificativ agravant nou „*cu deosebită cruzime*”, dar această lege prevede o pedeapsă mai aspră și anume închisoare de la 10 la 12 ani.

Apelanții indică faptul că în temeiul art. 8 Cod penal caracterul infrațional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei, astfel că în cazul când fapta a fost săvârșită la 07 septembrie 2012 și pînă la condamnarea persoanei calificativul „*prin tortură*” a fost exclus, acesta fiind exclus din învinuire și de către procuror în ședința de judecată, apoi acțiunile persoanei nu pot fi calificate ca săvârșite „*prin tortură*” și nu i se poate aplica o pedeapsă pentru infracțiunea cu acest calificativ, deoarece potrivit art. 10 alin. (1) Cod penal legea penală, care înlătură caracterul infrațional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea, are efect retroactiv, extinzîndu-se asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, în speța examinată a Legii nr. 252 din 08 noiembrie 2012.

În opinia apărării, instanța de fond nu a ținut cont de cele sus menționate și a încadrat acțiunile inculpatului Roșca A. în baza art. 188 alin. (3) lid. d) Cod penal, incriminîndu-i calificativul agravant „*prin tortură*”, prin ce instanța de judecată, în opinia apărării, a depășit volumul învinuirii înaintate de procuror. La acest compartiment apărarea consideră că este evidentă și necorespunderea soluției primei instanțe cu jurisprudența CEDO, conform căreia, condamnarea inculpatului poate avea loc în baza acuzației și altor circumstanțe invocate de acuzație, însă apărarea consideră că instanța judecătorească n-a respectat această cerință, fapt pe care apărarea îl califică ca încălcare a dreptului persoanei inculpate la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. 1, 3 CEDO.

Apărarea a mai invocat cu referire la episodul atacului tîlhăresc asupra părții vătămate Ntina V., că aplicarea de către instanță a calificativului „*însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei*” contravine normelor penale, deoarece potrivit raportului de examinare medico - legală nr. 2433/D din 12-24 septembrie 2012 rezultă că părții vătămate Ntina V., i-au fost cauzate plăgi, echimoze și excoriații care se califică ca „*vătămare neînsemnată*”, astfel că violența aplicată asupra părții vătămate Ntina V., nu a fost periculoasă pentru viața și sănătatea ei.

În apelul depus apărarea a mai invocat și faptul că materialele cauzei penale nu conțin probe care confirmă că inculpatul Roșca A. a avut intenția și scopul de a sustrage bunurile părții vătămate Ntina V., inculpatul n-a recurs la amenințarea părții vătămate Ntina V., respectiv consideră că nu a avut loc „*amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei*”.

Apărarea în susținerea apelului declarat a mai menționat că organul de urmărire penală a comis un șir de încălcări procesual penale la acumularea

probelor pe episodul atacului tâlhăresc asupra părții vătămate Ntina V. și anume în: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 08 septembrie 2012, deoarece acțiunea procesuală a fost înfăptuită fără acordul proprietarului imobilului, deoarece recipisa cu consimțământul dat de Bogdan A., privind efectuarea cercetării la fața locului nu poate fi luată în considerație, fiind, de fapt, efectuată la domiciliul lui Bogdan A. o percheziție. Din aceste motive nu pot fi luate în considerație și alte documente procesuale, care reies nemijlocit din constatările procesului-verbal indicat supra. În opinia apărării este nul și procesul verbal din 08 septembrie 2012 privind audierea martorului Bogdan Ala, înfăptuit la o oră târzie; procedura de anexare la dosar a fotografiilor inclusiv a unui ceas de dame; procesului-verbal din 08 septembrie 2012 privind interogarea martorului Cocman Valentina, deoarece nu este clar cine a înfăptuit interogarea acestui martor.

Apărătorii consideră că au respectat procedura de contestare a acestor acte, deoarece s-au adresat în instanța de judecată la ședința preliminară cu demers de a declara nule aceste acte ca fiind acumulate cu încălcarea legislației procesual penale, însă instanța de fond nu a ținut cont de poziția părții apărării în acest sens.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2014, apelul declarat de inculpat și avocații Iacob Cupcic și Igor Dorfman în numele inculpatului Roșca A., împotriva sentinței Judecătorei Ialoveni din 29 iulie 2014, a fost respins ca nefondat, cu menținerea în vigoare a sentinței atacate.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulusul de probe prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Roșca A. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(3) lit. d) și 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă și legală pentru infracțiunile imputate.

Deși inculpatul nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunilor imputate, instanța de apel a conchis că vina acestuia a fost dovedită integral prin declarațiile părților vătămate Donici V., Donici N. și Ntina V., a martorilor Rezanu M., Secrietu M., Covrig T., Leu V., Păvălache E., Cocman M., Cocman V., precum și prin materialele cauzei, care au fost verificate în cadrul ședinței instanței de apel, cum ar fi:

- Plîngerea părților vătămate Donici V. și Donici N. din 10.09.2010;
- Informația telefonică parvenită în Unitatea de Gardă a CPR Ialoveni de la șeful de post al CPR Ialoveni, O. Postolachi;

- Raportul de expertiză medico legală nr.3069/D din 05 ianuarie 2011, potrivit căruia la cercetarea datelor medicale prezentate pe numele lui Donici N. s-a constatat fractura oaselor nazale, plagă în regiunea oaselor nazale, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară; iar conform raportului de expertiză medico-legală nr.3068/D din 27.12.2010 la cercetarea datelor medicale prezentate pe numele lui Donici Vasile s-a constatat traumatism craneo-cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală, fractura oaselor nazale, hemoragie în focar în segmentul lateral al sclerei ochiului sting, echimoze și excoriații pe față și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară;
- Procesul-verbal de confruntare din 15 februarie 2011 dintre martorul Secrieru M. și bănuitul Roșca A., conform căruia Secrieru M. îl divulgă pe Roșca A. în comiterea acțiunilor huliganice în privința lui Donici N;
- Procesul-verbal de consemnare a plîngerii verbale depusă la 07 septembrie 2012;
- Procesul – verbal de cercetare la fața locului din 08 septembrie 2012, conform căruia a fost supusă cercetării gospodăria din șos. Muncești, nr.71, mun. Chișinău, unde a fost depistat și ridicat un electroșoc;
- Raportul de expertiză medico-legală nr.2433/D din 24 septembrie 2012, conform căruia Verei Ntina i-au fost cauzate: plagă contuză pe mucoasa obrazului stîng, echimoze pe brațul stîng, excoriații pe brațul stîng, articulația radio-carpiană pe dreapta, mîna propriu-zisă pe stînga, față, excoriații pe gît, torace și regiunea lombară, care sunt grupate a cîte două au un caracter asemănător distanța între ele este aproximativ egală cu 4 cm, care se califică ca vătămare neînsemnată.

Instanța de apel a considerat nefondate argumentele apelaților, întrucît acestea au avut drept scop eschivarea de la răspunderea penală a inculpatului Roșca A., deoarece cumulul de probe administrate de organul de urmărire penală, cercetate în ședințele instanței de fond și verificate în ședința instanței de apel confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului de săvîrșirea infracțiunilor imputate.

Astfel, instanța de apel a constatat că inculpatul l-a îmbrîncit pe Donici N., de la ce ultimul a căzut, în public, în prezența mai multor persoane, conștientizînd că încalcă grosolan ordinea publică, aceasta constituind o manifestare vădită de lipsă de respect față de ordinea publică și societate. Argumentul apelanților precum că acțiunile inculpatului au constituit o consecință a acțiunii venite din partea lui Donici N., instanța de apel l-a considerat nefondat.

Totodată, Colegiul penal a constatat că inculpatul a săvârșit și tâlhăria (episodul cu partea vătămată Ntina Vera), deoarece acesta a avut un comportament manifestat prin deosebită cruzime, cu utilizarea unui electro-shoker și aplicarea forței fizice, pe care partea vătămată a conceput-o ca fiind o amenințare a integrității sale corporale. Faptul deținerii unui electro-shoker și utilizării acestuia asupra părții vătămate a fost recunoscut de către însăși inculpat. Deși, recunoașterea vinei este redusă în raport cu situația de fapt, confirmată prin probele invocate mai sus, acțiunile inculpatului fiind mai grave decât cele recunoscute.

A fost respins și argumentul apelanților referitor la lipsa probelor, care ar confirma sustragerea de către inculpat a unor bunuri materiale de la partea vătămată, referindu-se la depozițiile martorilor, precum că nu au văzut să fi purtat un ceas de mână sau să fi vorbit despre sustragerea acestuia, iar la efectuarea percheziției nu a fost depistat acest bun, Colegiul penal a considerat că acestea nu exclud deținerea de către partea vătămată a acestui bun, iar după realizarea acțiunilor sale inculpatul a avut suficient timp pentru a se debarasa de bunul sustras.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de inculpatul Roșca A., care solicită casarea acesteia, precum și a hotărârii primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în temeiul art. 390, alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, din motiv că faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunilor imputate.

În motivarea recursului declarat invocă drept temei prevederile art. 427 alin. (1) pct.6), 8) și 12) Cod de procedură penală, indicând aceleași motive ca și în cererea de apel.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul și avocatul Victor Vizitiu în numele părții vătămate Ntina V., au depus referințe privind opinia lor asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

8.1. Recurentul invocă în recursul său temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, potrivit căruia *„hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”.*

Colegiul penal, analizând decizia supusă recursului, constată că temeiurile invocate de inculpat, ce se conțin în prevederile normei de drept sus citate, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că instanța de apel la judecarea apelului a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală.

8.2. Referitor la temeiurile invocate de recurent prevăzute de art. 427 alin.(1) pct.8) și 12) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită,* Colegiul penal consideră alogică invocarea concomitentă a temeiurilor indicate, deoarece potrivit textului recursului, recurentul solicită achitarea sa pe motiv că în acțiunile lui nu sunt întrunite elementele infracțiunilor imputate.

Colegiul penal menționează că, temeiul prevăzut de pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Sub aspectul temeiului pct.12) al normei menționate, Colegiul enunță că, potrivit practicii judiciare stabilite la judecarea recursului ordinar în cauza penală, s-a atenționat că, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Pentru a pronunța o asemenea concluzie, este necesar să se țină cont de fapta săvârșită, așa și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, precum și să se stabilească, dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, corespunzătoare faptei constatate, și numai în cazul când fapta a fost încadrată în baza unei alte norme penale, este posibil de conchis că aceasta a fost încadrată juridic greșit.

În această ordine de idei, Colegiul penal se va expune privitor la temeiul prevăzut de pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece recurentul nu recunoaște vinovăția în săvârșirea infracțiunii imputate, solicitând achitarea.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

În speța data, inculpatul Roșca A. a fost pus sub învinuire de către organul de urmărire penală în baza art. 188 alin. (3) lit. d) Cod penal *„atacul tâlhăresc, săvârșit prin pătrundere în locuință cu aplicarea unui obiect folosit în calitate de armă, cu cauzare de daune materiale în proporții considerabile, prin tortură”* și în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal *„huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane”*.

Ulterior, conform ordonanțelor procurorului privind modificarea învinuirii în instanța de judecată din 02 iulie 2013 (f. d. 28-29) și din 12 iulie 2013 (f. d. 28-29), învinuirea adusă inculpatului în baza art. 188 alin. (3) lit. d) Cod penal a fost modificată nu în sensul agravării, ci în temeiul legii nr.252 din 08 noiembrie 2012, prin care lit. d) al normei de drept menționate a fost modificat cu următorul cuprins *„cu deosebită cruzime”* pe când legea precedentă prevedea la aceeași literă *„prin tortură”*. Astfel că prin acest fapt situația inculpatului nu a fost agravată, ci concretizată învinuirea inculpatului conform legii noi, deoarece legiuitorul prin legea menționată nu a exclus sintagma *„prin tortură”*, ci a înlocuit-o cu sintagma *„cu deosebită cruzime”*.

În această ordine de idei, instanța de recurs concluzionează că instanța de fond și cea de apel, corect au apreciat probele în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind condamnarea inculpatului Roșca A., deoarece în acțiunile lui sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) și 188 alin. (3) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunile săvârșite.

Totodată, instanța de recurs menționează că criticele formulate de recurent sunt identice celor expuse în cererea de apel, și analizând decizia atacată conchide că instanța de apel a dat răspunsuri la toate argumentele invocate de apelanți, motivându-și soluția în acest sens (pct. 5 din prezenta decizie).

În consecință, Colegiul reiterează că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de către recurent prevăzute

în art. 427 alin. (1) pct.6), 8) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Roșca Andrian Anatolii** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2014, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la data de 08 aprilie 2015.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie